

[Petra Petersen.]

morgenluft og yderligere vil forsøge at tjene på dette ved at forhøje prisen. Jeg føler mig ikke særlig overbevist om, at kornpriserne virkelig er ved at falde. Der er i øjeblikket stærke kræfter i gang indenfor det store landbrug for gennem indgreb at hindre et fald i kornpriserne. Vi har gang på gang set, hvordan man giver efter for krav fra den side. Jeg har ikke glemt, hvordan det gik, da flertallet i dette ting var med til at ophæve tilskuddet til nedsættelse af flæskeprisen og den daværende socialdemokratiske landbrugsminister, Bording, forsikrede, at flæskepriserne ikke ville stige mere, end hvad rabatkortene gav dækning for. For det første lod man meget hurtigt rabatorrdningen falde, for det andet steg flæskepriserne til uanede højder. Det er derfor ikke så underligt, at man bliver mistænksom overfor den slags forsikringer. Skulle det imidlertid ske, at kornpriserne falder, gør selve prisfaldet som nævnt loven overflødig.

Nu er man altså blevet enig om, at selv om man ingen garanti har for, at kornpriserne falder og loven derved bliver overflødig, skal tilskuddet til rugbrødsprisen nedsættelse ophæves. Det er altså den foreløbige pris for forliget, at man tager dette tilskud bort, at man giver afkald på at udvide skolebespisningen, og at man ikke forhøjer børnetilskuddet. Da jeg i går motiverede mine ændringsforslag til loven om børnetilskud, spurgte jeg, om regeringen ville være med til at forhøje børnetilskuddet som erstatning for, at man nu lader brødprisen stige. Jeg fik i går intet svar af den højtærede finansminister, og den højtærede landbrugsminister var ikke tilstede. Jeg vil imidlertid citere en udtalelse af landbrugsministeren ved første behandling af lovforslaget; den findes i folketings-tidende sp. 4129—30. Ministeren sagde:

„Jeg går ud fra, at vi i udvalget kan tale om, hvordan det skal være med tilskuddet til rugbrød, og at man, hvis der ikke her i tinget er flertal for at forlænge denne ordning, kan finde frem til at holde familierne med de mange børn skadesløse på anden måde, f. eks. i forbindelse med den ordning om børnetilskud, der for tiden er under overvejelse.“

Ministeren sluttede med at sige, at bort-

faldet af denne tilskudsordning ikke må gå ud over dem, der har det sværest i samfundet. Ministerens svar til ordførerne gav mig imidlertid en stærk tvivl om, at ministeren selv tror på prisfaldet på korn, og jeg vil derfor bede ministeren svare mig på dette spørgsmål: Hvis kornpriserne nu ikke falder, hvordan vil ministeren så give dem, der har det sværest i samfundet, erstatning for den prisstigning, der vil blive en følge af lovforslagets vedtagelse?

Oluf Pedersen: Den bedømmelse af forliget mellem de fire gamle, forældede partier, som den kommunistiske ordfører gav udtryk for, kan vi ikke tiltræde. Det forlig, man denne gang har lavet, er i modsætning til de tidligere forlig som helhed et skridt i den rigtige retning; det gælder også, hvad angår det foreliggende lovforslag. Forøvrigt forstår jeg ikke frygten for, at man skulle lave kunstige kornpriser ved importregulering. Jeg tror ikke, faren herfor er større nu end tidligere; tværtimod bliver det nu ikke så nemt at træffe sådanne foranstaltninger, som visse kredse indenfor det større landbrug har ønsket gennemført.

Retsforbundet har gang på gang bedt om at få tilskuddet til nedsættelse af rugbrødsprisen afskaffet, og jeg hilser med den største tilfredshed, at den tanke, vi her har gjort os til talsmænd for, endelig føres til sejr. Jeg læser med den største fornøjelse i betænkningen, at det nu er fastslået, at der gennem denne ordning er blevet spildt en masse penge, fordi omkostningerne ved administrationen har været så store. Man kommer endda slet ikke ind på alt det, der er gået til spilte ude omkring i husholdningerne; hvis man havde taget det med, ville der have været endnu mere grund til at lovprise ordningens ophævelse. Alt det, der har været ødslet på administrationen af disse tilskudsordninger, kan de gamle partier passende betale som en lille efterregning, fordi de har opretholdt ordningerne, længe efter at de burde have været afskaffet.

Vi sikrede ved vor afstemning i fjor, at tilskuddet til rugbrød blev nedsat, mod at børnetilskuddet blev forøget. Jeg havde håbet, at vi nu også var kommet af med mælketilskuddet. Administrationen heraf koster også mange penge, og jeg er sikker på, at en stor del af dette mælketilskud slet ikke